

har troet ubdværligt, skulde bortfalde. Da man har maattet ansee det for særdeles ønskeligt, at Raanebestyrelsens Medlemmer ikke skiftede for hyppigt, har man foreslaaet den Tid, for hvilken de skulle vælges, forlænget fra 3 til 6 Aar. I Slutningsbestemmelsen af § 7 har man derhos tilraadet den Forandring, at Raanebestyrelsen skal medvirke ved Afgjørelsen af Spørgsmaal om Raans Overtagelse af nye Giere, ligesom ved Spørgsmaal om nye Raan, og til Bestemmelsen om, hvorledes Raanene skulle fordeles imellem Amterne, har man anseet det rigtigt at tilføie en tilsvarende Bestemmelse om Fordeelingen mellem Rjbstad og Land.

Det har iøvrigt i Udvalget været under Overveielse, om det kunde ansees tilraadeligt paa den i Udkastet foreslaaede Maade at stadfæste Bestemmelserne i Frd. 7de Febr. 1794 og Frd. 7de Juni 1827 om den Pantestikkerhed, der bør forlanges for de Midler, som Overformynderiene ublaane. Der har imellem Udvalgets Medlemmer ikke været nogen Tvivl om, at disse Bestemmelser ikke have den Streng-
hed, som der ved Raan, der anbringes mod den lovbestedte Rente af ikkun 4 pCt., turde være Grund til at fastholde; men man har frygtet for, at det vilde føre for vidt og navnlig let vilde kunne stabe Udsigterne til Lovens i saa mange Henseender ønskelige hurtige Fremme, om Udvalget vilde forsøge paa at revidere hine Bestemmelser og bringe nye, forandrede i Forslag, og man har derhos, efter den Kundskab, der haves om den Forsigtighed, der nu iagttages ved Ublaandet af de kjøbenhavnske Overformynderimidler, troet, at man for Tiden kunde være fuldstændigt sikker paa, at de lovbestedte Regler ikke vilde blive misbrugte. At en Revision af disse Regler bør foretages, og det saa snart som muligt, derom er imidlertid Udvalget enigt, og man nærer det Haab, at Justitsministeriet vil være betænkt paa i denne Henseende at gjøre de fornødne Skridt.

Udvalget foreslaaer endelig, at Udkastets § 9 udgaaer. Bestemmelserne i den første Deel af denne Paragraph passe nemlig vel til et tidligere Rigsdagen forelagt Lovudkast om Overformynderivæsenet, men passe derimod

ikke til det nærværende Udkast, og Slutningsbestemmelsen turde være overflødig.

Med Hensyn til det Udkast til Lov, indeholdende nogle Bestemmelser om Forvaltningen af Umvndiges Midler, der tillige er overgivet til Udvalgets Behandling, har Udvalget væsentlig kun at bemærke, at Udkastets § 1 turde trænge til en Omredaction. Navnligen maa Udvalget formene, at der i Paragraphen, som den nu er affattet, ikke er taget tilstrækkelig Hensyn til, at den Person, hvem en Arvelader overdrager at bestyre sin umyndige Arvinges Formue, uden at den indbrages under Overformynderiets, dog ubestvilt, i ethvert Tilfælde, hvor Arvingen er en Livsarving, og ogsaa i andre Tilfælde, hvor det ikke er klart, at Arveladeren har villet noget Andet, bør som en anden Bærg være undergivet det Offentliges Tilsyn og aflægge Regnskab til vedkommende Pupillautoritet. Grundene til de andre, mindre Forandringer, Udvalget har foreslaaet i dette Udkast, vilde formeentligen uden nogen nærmere Motivering af sig selv være indlysende.

Naar iøvrigt Regjeringen af dette Lovudkast's Bestemmelser har dannet et særegt Lovudkast, adskilt fra Udkastet til Loven om Overformynderivæsenet, da er Grunden efter Motiverne den, at det sidste Udkast ikke angaaer Kjøbenhavn, medens hine Bestemmelser ogsaa skulle gjælde for Hovedstaden. Denne Grund vil nu bortfalde, naar der efter Udvalgets Forslag i Lovudkastet om Overformynderivæsenet indrykkes en 1ste Paragraph om det kjøbenhavnske Overformynderi, og man skulde derfor foreslaae, at begge Lovudkast samles til eet.

I Hensyn til alt Forestaaende tillader Udvalget sig at fremsætte følgende:

Ændringsforslag

til

Udkast til Lov om Overformynderivæsenets Ordning udenfor Kjøbenhavn.

1) I Epibsen af Loven sættes en ny § 1, saalydende:

„Med Hensyn til Bestyrelsen af Kjøbenhavns Overformynderi har det sit Forbli-